

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2799/98

av den 15 december 1998

om att fastställa ett agromonetärt system för euron

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Monetära kommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl

- (1) I rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron ⁽⁵⁾ föreskrivs att valutan för de medlemsstater som deltar i den europeiska och monetära unionen från och med den 1 januari 1999 skall vara euron. Det agromonetära systemet baserar sig på

— rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽⁶⁾,

— rådets förordning (EG) nr 1527/95 av den 29 juni 1995 om kompensation för sänkning av jordbruksomräkningskurserna för vissa valutor ⁽⁷⁾,

— rådets förordning (EG) nr 2990/95 av den 18 december 1995 om kompensation för märk-

bara sänkningar av jordbruksomräkningskurserna före den 1 januari 1997 ⁽⁸⁾, och

— rådets förordning (EG) nr 724/97 av den 22 april 1997 om fastställande av åtgärder och kompensation i samband med betydande uppskrivning som påverkar jordbruksinkomsterna ⁽⁹⁾,

utgörs huvudsakligen av ett system med särskilda jordbruksomräkningskurser som skiljer sig från valutornas faktiska växelkurser. Ett sådant system är oförenligt med införandet av euron. Därför är det lämpligt att införa ett nytt agromonetärt system som är anpassat till den nya situationen och de förordningar som fastställde det tidigare agromonetära systemet bör upphävas.

- (2) Den nuvarande monetära situationen, som präglas av måttliga avvikelser mellan växelkurserna och deras jordbruksomräkningskurser, gör det möjligt att införa ett enklare agromonetärt system som ligger närmare den monetära verkligheten. Därför kan de priser och belopp som i den gemensamma jordbrukspolitikens rättsakter fastställs i euro omräknas till de ickedeltagande medlemsstaternas nationella valutor med hjälp av den växelkurs som gäller för euro till berörda valutor. En sådan bestämmelse ger dessutom den fördelen att förvaltningen av den gemensamma jordbrukspolitiken förenklas väsentligt.

- (3) Växelkursen från euro till nationell valuta kan komma att ändras under den period som verksamheten äger rum. Den kurs som skall tillämpas på de berörda beloppen måste fastställas. I allmänhet måste hänsyn tas till den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med verksamheten uppnås.

⁽¹⁾ EGT C 224, 17.7.1998, s. 15.

⁽²⁾ EGT C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Yttrande avgivet den 9 oktober 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ Yttrande avgivet den 30 september 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 (EGT L 22, 31.1.1995, s. 1).

⁽⁷⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 7. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1451/96 (EGT L 187, 26.7.1996, s. 1).

⁽⁹⁾ EGT L 108, 25.4.1997, s. 9. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 942/98 (EGT L 132, 6.5.1998, s. 1).

Den växelkurs som tillämpas bör därför vara den växelkurs som gäller dagen för den avgörande händelsen. Det kan vara nödvändigt att precisera denna avgörande händelse eller att avvika från den, dock med beaktande av vissa kriterier och då särskilt hur snabbt valutafluktuationerna ger efterverkningar.

- (4) Vid större revalveringar som kan påverka priser och belopp andra än direktstöd kan jordbruksinkomsterna under vissa omständigheter minska. Det är därför berättigat att införa en bestämmelse om möjligheten att bevilja tillfälligt och avtagande stöd för att kompensera verkningarna av revalveringarna och vilket skall följa anpassningen av jordbrukspriserna på ett sätt som är förenligt med reglerna för ekonomin i allmänhet.
- (5) De verkningar som större revalveringar får på den i nationell valuta uttryckta storleken för vissa direktstöd bör kunna kompenseras genom särskilda regler som anpassats till de nämnda stödens särskilda art.
- (6) Det bör i ordningarna rörande finansiering av kompensationsstöden föreskrivas ett ekonomiskt bidrag från Europeiska unionen och medlemsstaten.
- (7) På lång sikt måste jordbrukssektorn liksom andra sektorer av ekonomin anpassa sig till den monetära verkligheten. Därför är det lämpligt att fastställa ett slutdatum för denna kompensationsordning. Fastställande av ett sådant slutdatum bidrar till iakttagandet av budgetdisciplinen.
- (8) Det är rimligt att införa särskilda bestämmelser som gör det möjligt att klara av de exceptionella situationer som kan uppstå såväl inom Europeiska unionen som på världsmarknaden och som kräver omedelbara åtgärder för att säkerställa att de ordningar som upprättats inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar väl.
- (9) En medlemsstat som inte deltar i den ekonomiska och monetära unionen måste ges möjlighet att i euro i stället för än i nationell valuta betala utgifter som följer av rättsakter rörande den gemensamma jordbrukspolitiken. Det är därför lämpligt att säkerställa att denna möjlighet inte skapar oberättigade fördelar för förmånstagare eller betalningsskyldiga.
- (10) Det bör vara möjligt att föreskriva övergångsåtgärder för att undrlätta genomförandet av det nya agromonetära systemet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med den betydelse som här anges:

- a) *rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken*:
- rättsakter som direkt eller indirekt grundar sig på artikel 43 i fördraget, med undantag för Gemensamma tulltaxan och andra tullrättsliga rättsakter som är tillämpliga på både jordbruksprodukter och industriprodukter,
 - rättsakter tillämpliga på sådana varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter och som omfattas av särskilda handelsordningar.
- b) *deltagande medlemsstater*: medlemsstater som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget.
- c) *icke deltagande medlemsstater*: medlemsstater som inte har antagit den gemensamma valutan.
- d) *nationell valuta*: en icke deltagande medlemsstats och tredje länders nationella valuta.
- e) *växelkurs*: den växelkurs mellan euro och nationell valuta som fastställs på valutamarknaden.
- f) *märkbar revalvering*: en situation då det årliga genomsnittet för växelkursen är lägre än det gränsvärde som utgörs av det lägsta värdet för de årliga genomsnitten för omräkningskursen tillämpad under de tre föregående åren och för växelkursen den 1 januari 1999.
- g) *märkbar del av en revalvering*: den procentsats genom vilken det årliga genomsnittet underskrider det gränsvärde som avses under f.

Artikel 2

1. De priser och belopp som fastställs i rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken skall vara uttryckta i euro.
2. De skall beviljas eller uppbäras i euro i de deltagande medlemsstaterna. I de övriga medlemsstaterna skall de räknas om till deras nationella valuta med hjälp av växelkursen och, utan att det påverkar artikel 8, beviljas eller uppbäras i nationell valuta.
3. Emellertid, vad beträffar belopp rörande import och exportavgifter, som fastställts i euro genom en rättsakt angående den gemensamma jordbrukspolitiken och som skall tillämpas av medlemsstaterna i nationell valuta, skall omräkningskursen särskilt motsvara den kurs som tillämpas i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 2913/92⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 (EGT L 17, 21.1.1997, s. 1).

Artikel 3

1. Den avgörande händelsen för växelkursen skall vara
 - i fråga om belopp som uppbärs eller beviljas i handel med tredje land, fullbordandet av tullformalitetserna vid import eller export,
 - i alla övriga fall, den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med verksamheten uppnås.
2. Om den avgörande händelse som avses i punkt 1 måste anges närmare eller om den inte kan beaktas på grund av särskilda skäl som har samband med marknadsorganisationen eller med beloppet i fråga, skall en särskild avgörande händelse fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 9. Därvid skall följande kriterier beaktas:
 - a) Faktisk tillämpning snarast möjligt av variationerna i växelkursen.
 - b) Likartade avgörande händelser för likartad verksamhet inom de olika marknadsorganisationerna.
 - c) Inbördes sammanhang mellan avgörande händelser för olika priser och belopp inom en och samma marknadsorganisation.
 - d) Praktisk och effektiv kontroll av tillämpningen av lämpliga växelkurser.

Artikel 4

1. Vad gäller priser och belopp andra än de som avses i artikel 5 får medlemsstaten bevilja ett kompensationsstöd till jordbrukarna om en märkbar revalvering äger rum. Betalningarna skall göras under tre på varandra följande delbetalningsperioder om tolv månader med början i mars närmast efter månaden för den märkbara revalveringen.

Kompensationsbetalningen får ej beviljas i form av ett stöd knutet till produktionen, om det inte rör sig om produktion under en viss bestämd tidigare period. Det får inte inriktas på en viss bestämd produktion eller beviljas på villkor att produktionen sker efter den bestämda perioden.

2. Maximibeloppet för den första delbetalningen av kompensationsstödet skall för hela den berörda medlemsstaten fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 9, genom att den märkbara delen av revalveringen i fråga multipliceras med det schablonmässigt beräknade inkomstbortfallet fastställt i enlighet med punkterna 1–3 i bilagan.
3. I förekommande fall skall ett maximibelopp av den första delbetalningen minskas eller utgå med hänsyn till den konstaterade marknadssituationen under det år vars slut den märkbara revalveringen konstateras.
4. Stöd får ej beviljas för den del av beloppet som beräknats i enlighet med punkt 2 som inte överstiger 2,6 % av den märkbara revalveringen.
5. De belopp som betalas ut under den andra och tredje delbetalningsperioden skall minskas i förhållande till den föregående delbetalningens storlek med minst en tred-

jedel av det belopp som utbetalats i den första delbetalningen.

Beloppen som betalas ut under den andra och tredje delbetalningsperioden skall minskas eller utgå med hänsyn till den inverkan på inkomsterna som blivit resultatet av den växelkursutveckling som konstaterats fram till och med början av månaden före den första månaden i berörd delbetalningsperiod, samt med hänsyn till den konstaterade marknadssituationen under samma period.

6. Marknadssituationen skall beaktas i enlighet med punkt 3 och punkt 5 andra stycket, på grundval av följande kriterier.

En eller flera sektorer kan ge upphov till en minskning av beloppet för en eller flera delbetalningar om

- a) det genomsnittliga marknadspriset för den berörda medlemsstaten det år då en märkbar revalvering konstateras, eller mellan början av den föregående delbetalningsperioden och början av den månad som föregår den första månaden av den berörda delbetalningsperioden, konstateras vara lika högt eller högre än de genomsnittliga marknadspriserna i de medlemsstater vars valutor inte varit föremål för en märkbar revalvering under samma period. Marknadspriserna skall jämföras med användning av ett grundindex på 100 för marknadspriset uttryckt i nationell valuta eller i euro,

eller

- b) förhållandet mellan tidpunkten för de avgörande händelserna i den berörda sektorn och tidpunkten för den märkbara revalveringen är sådant att det inte går att dra slutsatsen att den nämnda revalveringen har haft en inverkan på hela den period som avses.

När punkt b tillämpas skall den minskning med minst en tredjedel som avses i artikel 4.5 beräknas på grundval av beloppet för den första delbetalning som skulle ha beviljats om punkt b inte hade tillämpats.

Dessa kriterier får med stöd av gjorda erfarenheter ändras enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 9.

Artikel 5

1. Om den växelkurs tillämplig vid tidpunkten för den avgörande händelsen för

- schablonmässigt beräknade stödbelopp fastställda per hektar eller per djurenhet
- eller
- ett kompensationsbidrag per tacka eller get
- eller
- ett belopp av strukturell eller miljömässig karaktär är lägre än den som tidigare tillämpades, får den berörda medlemsstaten bevilja kompensationsstöd till jordbrukarna under tre på varandra följande delbetalningsperioder om tolv månader, med början dagen för den avgörande händelsen.

Kompensationsstödet måste beviljas i form av ett komplement till de stöd, bidrag och belopp som avses i första stycket.

2. Maximibeloppet för den första delbetalningen av kompensationsstödet skall för hela den berörda medlemsstaten fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 9, i enlighet med punkt 4 i bilagan. Medlemsstaterna får avstå från att bevilja kompensationsstöd om detta belopp motsvarar en minskning på mindre än 0,5 %.

3. De belopp som betalas under den andra och den tredje delbetalningsperioden skall minskas i förhållande till den föregående delbetalningsperioden med minst en tredjedel av det belopp som betalats ut genom den första delbetalningen.

4. De belopp som avses i punkt 3 skall minskas eller utgå om det är nödvändigt som en konsekvens på den inverkan på inkomsterna som blivit resultatet av den växelkursutveckling som konstaterats den första dagen den andra och den tredje delbetalningsperioden.

5. Denna artikel skall inte tillämpas på belopp för vilka en kurs som är lägre än denna nya kurs har tillämpats under tjugofyra månader omedelbart före det att den nya kursen började gälla.

Artikel 6

1. Gemenskapens bidrag till finansieringen skall vara

- 50 % av de belopp som faktiskt betalats för det kompensationsstöd som avses i artikel 4,
- 50 % av de belopp som får beviljas för det kompensationsstöd som avses i artikel 5. Medlemsstaten kan dock avstå från att ge nationellt bidrag till finansieringen av stödet.

2. När det gäller finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken skall detta bidrag betraktas som en del av åtgärderna för att reglera marknaderna inom jordbrukssektorn.

Artikel 7

1. Om exceptionella monetära förfaringssätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra tillämpningen av rättsakterna angående den gemensamma jordbrukspolitiken skall kommissionen besluta om lämpliga skyddsåtgärder som, om så krävs, får avvika från gällande rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken.

Rådet och medlemsstaterna skall genast underrättas om åtgärder enligt första stycket.

Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tre arbetsdagar efter den dag då medlemsstaten underrättades om skyddsåtgärderna.

Rådet kan med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad efter underrättelsen om åtgärderna i fråga.

2. Om exceptionella monetära förfaringssätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra tillämpningen av rättsakterna angående den gemensamma jordbrukspolitiken kan kommissionen, med stöd av de befogenheter som tilldelats den genom dessa rättsakter, i varje enskilt fall vidta åtgärder som avviker från denna förordning, särskilt i följande fall:

- Om ett land tillämpar onormala växelförfaranden, såsom flera växelkurser, eller kompensationsavtal.
- Om ett lands valuta inte noteras på de officiella valutamarknaderna eller om utvecklingen för dessa valutor kan leda till snedvridning av handeln.

Artikel 8

1. Om en icke deltagande medlemsstat beslutar att betala utgifter som följer av rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken i euro i stället för nationell valuta skall denna medlemsstat vidta sådana åtgärder att användningen av euro inte medför systematiska fördelar jämfört med användning av nationell valuta.

2. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen innan de planerade åtgärderna träder i kraft. Åtgärderna får ej börja gälla förrän kommissionen lämnat sitt samtycke.

Artikel 9

Tillämpningsföreskrifterna för denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet som anges i

- a) artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾,
eller
- b) motsvarande artiklar i de övriga förordningarna om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruks- och fiskeprodukter,
eller
- c) motsvarande artiklar i andra gemenskapsbestämmelser om införande av ett liknande förfarande.

Artikel 10

1. Om övergångsåtgärder visar sig nödvändiga för att underlätta den första tillämpningen av denna förordning skall kommissionen anta sådana åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 9 och de skall förbli tillämpliga under en tid som är absolut nödvändig för att underlätta införandet av det nya systemet.

2. Förordningarna (EEG) nr 3813/92, (EG) nr 1527/95, (EG) nr 2990/95 och (EG) nr 724/97 skall upphävas.

3. Hänvisningar till jordbruksomräkningskursen i rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken skall från och med den 1 januari 1999 för de nationella

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96 (EGT L 126, 24.5.1996, s. 37).

valutaenheterna anses vara den oåterkalleligen låsta omräkningskurs som beslutats av rådet i enlighet med artikel 109 L.4 i fördraget, samt för nationella valutor den kurs som avses i artikel 2.2 och i förekommande fall 2.3 i denna förordning.

Hänvisningar till den representativa marknadskursen för ecun i rättsakter angående den gemensamma jordbrukspolitiken skall från och med den 1 januari 1999 anses hänvisa till växelkursen för euron.

Hänvisningar till kompensationsstöd som avses i förordningarna (EEG) nr 3813/92 och (EG) nr 724/97 skall betraktas som hänvisningar till artiklarna 4, 5 och 6 i denna förordning.

Hänvisningar till avgörande händelser enligt artikel 6 i förordning (EEG) nr 3813/92 skall betraktas som hänvisningar till artikel 3 i denna förordning.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Artiklarna 4, 5 och 6 skall endast tillämpas för märkbara revalveringar som inträffat före den 1 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 december 1998.

På rådets vägnar

W. MOLTERER

Ordförande

BILAGA

1. Det schablonmässigt beräknade inkomstbortfallet som avses i artikel 4.2 i förordningen skall motsvara
 - a) summan av 1 %
 - av totalproduktionen från spannmål inklusive ris, sockerbetor, mjölk och mjölkprodukter samt nötkött, och
 - av värdet av den kvantitet produkter som levererats inom ramen för ett kontrakt som med hänsyn till gemenskapsregler innebär att ett minimipris till producenten iaktas, för de produkter som inte avses i den första strecksatsen, och
 - av de stöd eller bidrag som betalas till jordbrukarna, med undantag för dem som avses i artikel 5 i förordningen.
 - b) minskad med
 - 0,5 % av värdet av förbrukningen av foder i produktionen, och
 - den inverkan som en minskning av bruttoföreläggsvärdet uttryckt i marknadspriser har på skatterna vilka är ett resultat av verksamheter beträffande led a och b i den första strecksatsen, och
 - en nedsättning motsvarande 1 % av de beräknade utgifterna för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) för
 - summan av de schablonmässigt beräknade hektarstöden,
 - hälften av struktur- eller miljöstöden, och
 - 130 % av får- och getbidragen.
2. De belopp som avses i punkt 1 a andra och tredje strecksatserna skall inte beaktas om för den berörda sektorn summan av dessa belopp understiger 0,01 % av totalproduktionen i medlemsstaten i fråga.

För denna förordning anges nedan de produktionsområden som motsvarar de statistiska aggregat eller grupper av dessa som fastställts inom ramen för de ekonomiska räkenskaperna för jordbruket som utarbetas av Eurostat:

 1. Spannmål och ris
 2. Sockerbetor
 3. Mjök och mjölkprodukter
 4. Nötkött
 5. Oljevaxter och olivolja
 6. Färska frukter och grönsaker
 7. Potatis
 8. Vin och must
 9. Blommor och plantskolevaxter
 10. Griskött
 11. Får- och getkött
 12. Ägg och fjäderfä
 13. Övrigt
3. Det schablonmässigt beräknade inkomstbortfallet skall fastställas på grundval av uppgifter rörande
 - a) de hos Eurostat tillgängliga ekonomiska räkenskaperna för jordbruket för det senaste kalenderår som avslutas före dagen för den märkbara revalveringen, vad beträffar punkt 1 a första strecksatsen och punkt 1 b första och andra strecksatsen.

- b) genomförandet av budgeten eller, om detta är omöjligt, budgetar eller budgetförslag eller preliminära budgetförslag rörande
- inkomsterna det år som avses under a i denna punkt, vad beträffar punkt 1 a andra och tredje strecksatsen,
 - det budgetår som börjar det regleringsår för spannmål under vilket den märkbara revalveringen äger rum, vad beträffar punkt 1 b tredje strecksatsen.

För tillämpning av punkt 2 skall de under led a ovan avsedda uppgifterna i gränsfall beaktas med hänsyn till uppgifter av samma art som konstaterats under de två föregående åren.

4. Det stöd som avses i artikel 5.1 i förordningen skall beräknas på grundval av de uppgifter som avses i punkt 3 b första strecksatsen i denna bilaga.
-